

ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Sca-
venius), men sine Ord skulde han have
huffet, da han skrev Motiverne. Det er en
høist ubhyggelig Forglemmelse, den ærede
Minister har gjort sig skyldig i. Det er ikke
alene, fordi Fæstningen er nævnt i Motiverne,
at jeg finder Anledning til at tale derom,
men der kan jo ikke være Tvivl om, at der
her foreligger et Tillæg til Befæstningen,
naar man ser hen til, at denne Udvidelse af
Artilleriet og Ingeniørkorpset tidligere er
forlangt, om end ikke i samme Omfang, med
en ganske utvetydig Udtalelse af den ærede
Minister om, at det var et Forslag, der kom
frem paa Grund af Befæstningen. De kunne
finde det i Anmærkningerne til Finanslovsfor-
slaget for forrige Aar Sp. 1043—1044 i Tillæg
A., hvor der staar, at den Stykke, som blev
stabt ved Loven af 25de Juli 1880, er
aldeles utilstræffelig til Forsvar for Kjø-
benhavns Befæstning. I 1880 var Spørgs-
maalet om Anlæg af Fæstningsværker omkring
Kjøbenhavn imod Landfiden endnu i sin
Borden, men nu var den færdig, og følgerlig
trængte man nu til en Udvidelse af Fæst-
ningsartilleriet. Jeg kan da ikke forstaa, at
nogen sagkyndig kan staa op her i Tinget
og sige, at dette Forslag om en Udvi-
delse af Artilleriet og Ingeniørkorpset ikke
staar i Forbindelse med Fæstningen.
Det ærede Medlem fra Helsingør (C.
Thomsen) har heller ikke sagt det. Det
ærede Medlem, som er særdeles diplomatisk,
sagde vel ikke Sammenhængen rent ud,
men han sagde følgende — jeg har noteret
mig disse Ord — at han ikke kunde nægte,
at der var en Forbindelse, en allerhøjeste
Forbindelse, som han udtrykte sig — jeg
ved ikke, om det var en særlig Udmærkelse,
at han brugte Ordet allerhøjeste —
den nemlig, hvorledes man paa bedste
Maade skulde udnytte Situationen, men
Situation, det vil sige Kjøbenhavns Befæst-
ning. Naar det ærede Medlem for Helsingør
ikke vil være alt for stærkt i at file paa
Ordene, saa vil han rent ud sige, at nu er
man naaet til det Punkt, hvor der
trænges til Mandstab for Befæstningen,
hvad der jo er meget naturligt, naar man
har den. Det ærede Medlem for Randers
Amts Afd. Valgkreds (W. Dinesen) har
fuldstændig Ret i, at her i Forslaget kræves
Mandstabet; jeg er ikke enig i hans Kon-
klusion, men han har Ret i sine Præmisser.
Jeg anser det for unødvendigt nu at bruge
mange Ord om denne Fæstning og skal
ikke gøre det, hvis der ikke fra anden Side
fremkommer noget, som kan give Anledning
dertil. Jeg vil kun sige, at Folketingets
Flertal har hævdet, at den er ødelæggende i

finansiel Henseende, unyttig i Krigstilsfælde
og farlig over for Ulandet. De tre Ting
har Flertallet været enigt om. At den
ligger der, er utvivlsomt, men Spørgs-
maalet er, om den ligger med Godkendelse
af Folketinaet eller ikke. Jeg hørte nu
det ærede Medlem fra Helsingør sige, at
der ikke gives formel Godkendelse af Fæst-
ningen ved dette Forslag. Jeg ved ikke,
om andre ville ræsonnere paa samme Maade,
om ikke andre, selv af Højre, ville erkende, at
naar man bevilger Mandstab til en Fæst-
ning, saa godkender man den ikke blot for-
melt, men reelt. Gør man det, og gaar
man til Bevillingen af dette, saa er Hi-
storien ude, saa er Fæstningen godkendt, og
saa have ærede Medlemmer, der have været
med dertil, kun at plante Fanen paa Fæstningen
og holde deres Freds- og Forsøningsgilde
under den. Men naar man ikke vil det, saa
er Djebkliffet kommet til at træde op mod
Fæstningen og det paa en virksom Maade.
De Herrer henvende ofte den Vebrejdselse til
vor Side, at det kan ikke nytte, hvad vi sige
her i Folketinget, at med store Ord vælter
man ikke Fæstningen. Nej, det tror jeg heller
ikke, men paa den anden Side. Hvis Folket-
inget overhovedet har noget Vaaben, er det
kun det Vaaben, der viser sig ved Afstem-
ningen. Vi have ikke noget andet Vaaben.
Vi kunne ikke rive Fæstningen ned, vi er ikke
nok dertil; men vi have et Vaaben i vor
Afstemning og den Stemning, som stables
omkring i Landet derved, men nu er der et
Djebkliff, hvor dette Vaaben kan bruges paa
en virksom Maade. Jeg gaar ud fra, at nu
foreligger Fæstningsværkerne saa fuldstændige,
som den ærede Minister mener, at han har
Benge til og kan faa Samstemning til. Jeg
tvivler om, at de ere saaledes beffikede, som
den ærede Minister ønsker — jeg tvivler om
det, thi jeg kan ikke se, hvorledes de Kanon-
bevillinger ere givne, som i saa Fald maatte
være nødvendige, men det er jo muligt, at
alle Kanonerne staa paa deres Plads, og at
nu mangler der kun Folk til at fyde dem af.
Men kunne vi indrette det saaledes, at der
ikke er Mandstab dertil, vil Fæstningens
Nytte vise sig ganske klart over for Befolk-
ningen i Landet, og, hvad jeg skal udtale, at
jeg sætter Pris paa, ogsaa for Ulandet.
Da har det danske Folketing udrettet, at
denne Fæstning er, hvad den bør være: en
født Ruin. Det gælder om at der intet
Mandstab findes til at affyde de Kanoner,
som ere købte paa ulovlig Maade og ligge
paa ulovlig gennemførte Fæstningsværker.
Derfor er der en Mulighed i Djebkliffet,
naar vi med Kraft protestere mod dette Lov-
forslag. Jeg hørte, jeg vil ikke sige med